

[K. Axel Nielsen.]

aldeles stejlt. Der var intet at raffe om. Det ærede medlem hr. From benægter i og for sig heller ikke i dag, at det er spørgsmålet om omfanget af sekretariatet, der har fået forligsforhandlingerne til at strande. Det ærede medlem begrunder sit standpunkt med, at der er en sygelig trang her i landet til at oprette sekretariater og ekspertgrupper. Jeg synes for øvrigt ikke, denne trang er sygelig. Jeg synes, det er en meget sund trang, trangen til at bygge på sagskundskab og eksperter og lade et råd som det, der her er tale om, netop gøre et endnu bedre arbejde ved at give det den fornødne eksperthjælp. Det er det, der er tale om, og det er det centrale. Vi ville kompromittere selve tanken om oprettelsen af et Grønlandsråd, hvis vi ikke stillede det fornødne sekretariat til rådighed for Grønlandsrådet.

Det ærede medlem hr. From rejste det spørgsmål, om ikke dette lovforslag lige så godt kunne vente til efter valget, for nu havde regeringen og Grønlandsministeren givet tilsagn om, at rådet ikke ville blive nedsat før efter valget. Det må jeg ligesom den højtærede minister gå imod, for vi ved, at hvis vi skal begynde forfra med nye udvalgsmedlemmer — vi ved ikke, hvem af os der får glæden og æren at komme ind i det høje ting efter et valg — og behandle et lovforslag forfra, måske med en ny Grønlandsminister — hvad ved vi? — hvornår bliver dette udvalg så færdig til indstilling, og er chancerne til den tid større for at opnå enighed? Ingen kan vide det, og så går tiden, og jeg ved, at det er tilkendegivet fra grønlandsk side, at der dér er utålmodighed efter at få dette sat i gang. Når vi gennemfører lovforslaget nu, kan dette råd gå i gang lige straks efter den 1. oktober, og det vil betyde en hel del for de forventninger, der i Grønland næres til rådets arbejde.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen bebrejdede mig vistnok, at jeg skulle have refereret forhandlingerne i udvalget, hvorpå han selv gav sig til at referere, ganske vist, som jeg senere skal komme ind på, unøjagtigt og urigtigt. For det første har jeg ikke refereret udtalelserne i udvalget — det gør jeg aldrig — men jeg mener, at jeg må referere resultaterne af de forhandlinger, der er ført. Det høje ting bør da ikke kunne være i

uvidenhed om, hvad det er, der har skilt os. Hvis ikke jeg havde refereret resultatet af de forhandlinger, vi har ført, måtte det høje ting gå rundt og tro, at det var noget helt andet, der havde skilt os, end det faktisk var. Det, der faktisk skilte os, var altså det, som først blev afsløret under udvalgsforhandlingerne, nemlig uenighed om sekretariatets omfang.

Så påstod det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at oppositionens indrømmelse blot gik ud på tilslutning til et forslag, som det ærede medlem hr. Kirkegaard havde stillet. Denne gengivelse må jeg tage afstand fra. Det ærede medlem hr. Kirkegaard, som ikke kan være til stede i dag, sagde noget i retning af — for nu at give et rigtigt referat — at med hensyn til det her sekretariat må I gøre, som I vil — som han nu kan udtrykke det på sin friske og bramfri måde. Dermed mente han, fordi det var i den forbindelse, udtalelsen fremkom, sekretariatets placering; derimod havde denne udtalelse overhovedet intet referat til det, der var det brændende spørgsmål senere under forhandlingen, nemlig spørgsmålet om sekretariatets omfang. Jeg er sikker på, at hvis det ærede medlem hr. Kirkegaard havde været til stede, ville han have givet den samme forklaring. I hvert fald er jeg bemyndiget til at sige — det har han så sent som i aftes sagt til mig — at han er fuldstændig enig i den holdning, som regeringspartierne har taget til spørgsmålet om sekretariatets omfang.

Jeg skal på ny anbefale lovforslaget, som det foreligger.

From: Det kan ikke nytte, at vi bliver ved med denne diskussion, som vi nu har ført ved tre forhandlinger i træk. Vi bliver ved at gentage, hvad vi har sagt i forvejen. Jeg skal derfor indskrænke mig til at spørge den højtærede minister for Grønland, der sagde, at landsrådet ikke var indstillet på, at lovforslaget kunne udskydes til næste samling: var det et enigt landsråd, eller var der delte meninger i landsrådet om dette spørgsmål?

Den højtærede minister sagde også til mig, at vi havde ønsket, at det kommende Grønlandsråd skulle have en sekretær. Det er ikke rigtigt, højtærede minister. Vi har sagt